

Kyntäjä

KAIKKIEN MAIDEN KÖYHÄLISTÖ YHTYKÄÄ.

MARRASKUULLA 1931

N:o 2.

SUOMEN KOMMUNISTISEN PUOLUEEN TURUN PIIRIN TALONPOIKAISKOMITEAN LEHTI.
ILMESTYY SUUNNILLEEN KERRAN KUUSI. HINTA 50 PENNIÄ. OSTA, LUE- JA ANNA
TOVERILLESII.

Fascistinen rosvokomento ja työtätekevät talonpojat.

Suomen maaseudulla nyt vallitseva hätä. Maatyöväen ja talonpoikien suurten joukkojen eläminen on käynyt entistä raskaammaksi. Työtätekeviä talonpoikia on entistä suuremmassa mitassa alettu häätää pois konnuilta. Maalaisraatajien ahdinko johtuu suurkapitalistien rahavallan ja hallituksen rosvohyökkäyksestä heitä vastaan. Mutta, etteivät he näkisi hätänsä oikeasta syytä, eivätkä ryhtyisi taisteluun sen todellisia aiheuttajia vastaan, selittää rahavallan palvelijat heille, että pulja johtuu kansainvälisistä syistä, joita ei voida auttaa. On totta, että koko kapitalistisessa maailmassa vallitsee kapitalistisesta ylituotannosta johtuva talouspula, mutta sitä juuri nyt käyttävät suurkapitalistit hyväkseen lykätäkseen tappionsa työväen- ja talonpoikien niskoille sekä yhä enemmän rikastuakseen. Suomen kapitalistit, joilla on vaikeuksia kilpailussa kansainvälisillä markkinoilla, ovat säilyttäneen voittoosinkonsa hyökänneet työväen ja talonpoikien kimppuun, rosvonneet mitä niiltä on irti saaneet. Fascistisen hallituksen turvin ovat he toista vuotta kestäneen valtansa aikana useaan otteeseen pökenneet työväen palkkoja, erikoisesti maaseudulla, niin että nyt työläiset ovat joutuneet alastomina nälän kouriin. Sahoista, metsätöistä sekä muista kapitalistien, valtion ja kuntain töistä on erotettu suuria työläisjoukkoja. Ne talonpojat, ilman palkkatyöstä saamiaan ansioita, - heillä kun on liian vähän kallista ja huonoa maata, - ovat nyt menettäneet tai saavat työtä pilkkahinnalla. Talonpojat, joilla on jotain myydä, eivät saa tuotteitaan kaupaksi, työtätekevän kansan ostokyky kuh on suuresti vähentynyt. Talonpoikien tuotteista maksavat yhä vähemmän kapitalistiset yhtymät ja porvarien hallitsemat osuuskunnat, (Valio, Hankkija y.m.) selittäen syyksi, että ulkomailla ovat hinnat laskeneet, mutta salaten ne summat, joita he yhä keräävät kassoihinsa ja pankkiharjoilla. Pankkipääoma yhtyneenä teollisuuspääomaan kiskoo trustiensa ja hintasopimusrenkaittensa avulla korkeita hintoja talonpoikien ostamista tavaroista. Erikoisesti rosvotaan talonpoikia kiskurikoroilla, ja jos hän ei voi aikoinaan näitä velkain korkoja-, kuoletuksia- ja vekseleitä maksaa, niin pannaan hänen omaisuutensa uloshuutokorästeistä työläisten ja talonpoikien omaisuutta. Erittäin raskas on entisten torpparien ja muiden pikkuisäntien asema, joiden niskoilla on raskas lunastustaakka: yksin entiset torpparit pakotettiin vapautuakseen sitoutuneille ylivoimaisille. Näin ryöstämällä kansan varoilla jatkavat suurkapitalistit rikastumistaan ja valtio elättää kansan niskoilla yhä suurempaa virkamies- ja upseerilaumaa sekä lisää mielettömiä sotilasvarusteluja, samalla kun valtion työmäärärahoja ja sivistystarkoituksiin myönnettyjä eriyhä pienennetään, mikä merkitsee yhä suurempien joukkojen heittämistä työttömyyteen ja hätään. Toista vuotta vallinnut siianpääläinen fascistidiktatuuri on näin näyttäytynyt ei ainoastaan työväen, vaan myöskin talonpojan pahimmaksi painajaiseksi.

4487

TALONPOIKAISKYSYMYKSEN?

Suomen talonpoikaiston keskuuteen ovat porvarilliset sanomalehdet ja porvariston lakeijat, papit ym. saaneet istutetuksi tavattoman ennakkoluulon työvästään. Suomessa talonpoikaiston suuri osa on esiintynyt aktiivisesti työvästään vastaan porvariston luokkaetujen puolesta. Ainoastaan pieni osa talonpoikaistoa on jaksanut vapautua työväenpelostaan, joka siihen on niin syvälle istutettu. Talonpoikaistoa peloitetaan kommunistin hirmulla, joka muka tulee ryöstämään talonpoikain maat ja alistamaan talonpojat hirveään orjuuteen. Levitetään mitä hirveimpiä juttuja Neuvostoliiton talonpoikiin kohdistuneesta "väkivallasta". Maat ovat heiltä "ryöstetty", heidät on orjuutettu pakkokollektiivisoimalla. "Kodit on tuhottu, vaimot ja lapset tehty yhteisiksi" jne. Näiden juttujen selvittämiseksi esitämme lyhyesti miten Lokakuun vallankumous ratkaisi talonpoikaistoa koskevat kysymykset.

Talonpoikaiston kipein kysymys Venäjällä oli maakysymys. Tilanherrat omistivat suurimman osan maista. Talonpoikaisto kärsi maanpuutetta. Sitä orjuuttivat tilanherrat, tsaari, kirkko ja kapitalistit. Ensimmäisenä työntään Neuvostohallitus takavarikoi tilanherran maat ja jakoi ne talonpoikain käyttöön. Marraskuussa julistettiin yhteiskunnan omaisuudeksi, mutta työväenvalta talonpoikaisto sai niihin pysyvän käyttöoikeuden. Maiden käyttöä kiellettiin. Se oli väittämättä sen takia, etteivät vauraammat maanviljelijät keinoitellaan talonpoikain maista itselleen ja siten saattamaan jollekin heikompien maahan orjuuteen. Neuvostohallitus osoitti aineellista apua varsinkin runsaasti talonpoikaiston köyhemmille kerroksille. Kaikki köyhät ja suuri osa keskivarakkaista talonpojista vapautettiin veroista. Paljon puhuttu kollektivisointi alkoi suuremmassa määrässä vasta pari vuotta sitten. Se yhdistyi Neuvostoliiton teollistuttamissuunnitelmaan. Maatalous tuli nostaa siitä alemmasta tilasta, johon sen tsaarinvalta oli painanut. Maatalouden kollektivisointi, joka oli perusehto maatalouden tuotantokyvyn kasvulle, ei voitu toteuttaa talonpoikaiston ollessa pirstottuna miljoonien yksityisten talousyksiköihin. Eihän voida ajatella useiden talonpoikaisten maatalouskoneiden käyttöä pientaloudessa. Sen takia Neuvostovalta alkoi voimakkaasti tukea niitä talonpoikia, jotka vapaaehtoisesti liittyivät yhteen. Näille annettiin maat ensikädessä. Talonpoikain vapaaehtoisille yhteenliittymille annettiin luottoa ja koneistoa. Kuitenkaan ei jätetty avutta yksityistalouteen jäävää vähävaraistakaan. Talonpoikain yhteistalouden saamat suuremmat tulokset synnyttivät laajan liikehtimisen yksityisessä taloudessa elävien köyhien ja keskivarakkaiden keskuudessa.

Alkoi voimakas joukkoliittyminen kollektiivisiin talouksiin. Kulakit, s.e. vierasta työvoiman riistävät rikkaat, alkoivat tuhota kollektivisointia vastaan. Kollektivisteja murhattiin, poltettiin kollektivisten talouksien rakennuksia jne. Silloin asettivat Neuvostoliiton työväet ja talonpojat kysymyksen kulakkien luokkana hävittämiseksi. Näille otettiin köyhien ja keskivarakkaiden talonpoikien toimesta ne välineet, joilla he olivat ennen orjuuttaneet muita talonpoikia. Kulakeille annettiin huonot maat ja otettiin heidät riistämästä köyhiä ja keskivarakkaita talonpoikia. Tämä riistäjätalonpoikien ryhmä muodostaa mitättömän vähemmistön. Sen aineellinen murskaaminen koitui koko muun talonpoikaiston hyödyksi.

Kollektiiviset taloudet ovat osoittautuneet siksi muodeksi, jota toistuvasti voidaan suositella luoda maataloudessa siten, ettei se tuhoa talonpoikaiston kerroksia. Kapitalistisissa yksityisissä suurtuotetuissa riistävät vähävaraisempia. Talonpoika ei ole koskaan turvattu tietyllä tavalla. Pakkokuuokoupoissa menee talonpoikien maat ja maannut. Neuvostoliitossa kollektivisointi lopetti talonpoikain köyhtymisen ja lujitti talonpojat maahan.

Kollektiivisiin talouksiin liittyminen on Neuvostoliitossa täysin vapaaehtoista. Talouksia on useita eri muotoja. Talonpojat itse päättävät minkälaisen talouden he perustavat. Vallitseva muoto on maatalousartelli. Siinä ovat maat ja tuotantokoneisto yhteisiä. Työt tehdään yhdessä. Talonpoikain omat rakennukset jäävät heille itselleen. Samoin puutarhamat. Hevoset siirtyvät yhteiseen käyttöön. Lehmistä jätetään tavallisesti yksi talonpojalle itselleen. Sen mukaan kuinka paljon omaisuutta on yhteistalouteen annettu lasketaan hyvitys talonpojalle. Työn mukaisesti jaetaan yhteistalouden tulot. Erikoisesti on kiinnitetty huomiota lastenkotien perustamiseen. Niihin saavat talouden jäsenet antaa lapsensa päiviksi hoidettavaksi jos tahtovat. Myöskin on järjestetty yhteisruokaloita, joiden avulla naiset vapautuvat ruuan laitosta muihin töihin. Työt ovat asetettu n.s. normeille. Sen mukaan miten työtä tekee saa myös työstään korvauksen. Vanhoja ja työkyvyttömiä varten on järjestetty nii-

den yhteiskunnallinen huolto. Kollektiivisten talouksien asioista määräävät siihen liittyneet talonpojat kokouksissaan ja he asettavat myöskin hallinnon asioita johtamaan. Uskonto pidetään yksityisasia. Itsekukin saa uskoa jumalaan jos tahtoo. Omissa huoneissaan saa järjestää olonsa kuten parhaaksi näkee, kun ei vaan tuhota kollektiivisen talouden omaisuutta eikä häiritse sen työtä.

Kommuuna on taasen pidemmälle kehitetty muoto. Siinä asutaan yhdessä, syödään yhdessä. Kukaan ei omista maata eikä rakennuksia, ei hevosia, eikä lemmiä. Ne kuuluvat kommuunalle. Kommuuna antaa kaikki mitä tarvitsee. Jokaisella on oma vapautensa omaan perhe-elämäänsä, kun ei vaan riko yleisiä Neuvostovaltion lakeja. Talonpojat itse päättävät minkälaisessa taloudessa he haluavat työskennellä.

Neuvostoliiton kollektiivisoimisen hirmujutut porvarilehdissä ovat silkkaa valhetta. Niillä koitetaan kääntää huomio pois täällä vallitsevasta hädästä ja pelottaa talonpoikia vallankumouksen peikolla. Vallankumous on kuitenkin talonpojan vapauttaja. Siitä parhain osoitus on Neuvostoliitto ja sen politiikka.

=====

Talonpoikien tyytymättömyyden ilmaisuja.

Suurkapitalistien ja niiden valtiovallan rosvous on tehnyt maalaiskansan tyytymättömäksi. Tyytymättömyys heijastuu sellaisissakin kuin maalaisliittolaisissa, lapualaisissa ja sosialidemokraattisissa lehdissä, jotka eivät voi kokonaan olla julkaisematta kuvauksia maalaiskansan hädästä, jopa niissä pilkistaa silloin tällöin syytöksiäkin pankkiherroja- ja hallitusta vastaan. Pää tarkoituksena näillä lehdillä on uskotella maalaisraatajille, että nyt ei heidän hätäänsä voida auttaa, vaan heidän on kärsittävä ja "tultava omillaan toimeen." Talonpoikain tyytymättömyys on tullut julki niissä kokouksissakin, joita on pidetty kunnittain- ja maakunnittain, ja joista on lähetetty vaatimuksia ja lähetystöjä Helsinkiin. Näissä päävaatimuksena on ollut, että pakkohuutokaupat on keskeytettävä ja verorästien sekä velkasaatavien uloshaku lykättävä toistaiseksi. Muina vaatimuksina on ollut, korkojen alentaminen, lyhytaikaisten velkojen järjestäminen pitkäaikaisiksi, halpakorkoisen luoton hankkiminen y.m.s. Hallitus on koittanut tyydyttää talonpoikia lupauksilla sekä joillakin laina-korko y.m. järjestelyillä, joista talonpoikain suuret joukot eivät hyödy mitään. Suurtalollisia on koetettu tyydyttää elintarvetulleilla, mutta samalla on teollisuustuotteiden hintoja kohotettu tullisuojeleuksen avulla. Pankkien komentamat lehdet kirjoittavat, että on aikomus ryhtyä pelastamaan terveitä talouksia; näillä on tarkoitus voittaa suurtalolliset kapitalistien puolelle. Samalla on hallitus pakotettu yhä avonaisemmin paljastamaan todellisen sisunsa.

Sosialidemokraattiset johtajat ovat myös yhteisrintamassa suurkapitalistien kanssa talonpoikia vastaan. Nosket selittävät: että maaseudun köyhälistön ja talonpoikien hätää ei nyt voida auttaa, vaan on naiden auttava itse itseään. Pienviljelijäinliittonsa kokouksissa eivät edes käsittele toimenpiteitä pienviljelijäin auttamiseksi, vaan jopa suosittelevat pelomista luontaistalouteen. Pakkohuutokauppojen he selittävät pääasiassa johtuvan talonpoikien omasta syystä, keinottelusta ja ylellisyydestä eikä suuropääoman rosvouksesta.

Meidän puolueemme on ollut meilkein sivussa talonpoikain liikkeestä. Emme ole saaneet vallankumouksellisille työläisille selväksi, että työväenluokan pitää kiiruhtaa maalaisraatajille avuksi, selittämällä heille, mistä heidän hätänsä johtuu ja kutka ovat heidän vihollisensa. Puolueemme tehtävänä on osoittaa talonpojille, kuinka heidän ei sovi jäädä odottamaan puhtaan ohimenoa, sillä se ei itsestään ohitse mene, vaan heidän on käytävä taisteluun. Puolueemme on asettanut talonpoikien päävaatimukset: velkain ja verojen uloshauun lopettaminen, pakkohuutokauppojen keskeyttäminen, hädässä olevien elämän turvaaminen, syömä- ja siemenviljan jakaminen valtion, kunnan ja suurmaanomistajien varastoista, puudenoton, laitumen ja kalaveden hankkiminen tarvitseville sekä viljelysmaiden luovuttaminen ilman vuokraa tai muuta korvausta tukkiyhtiöiden ja muiden suurmaanomistajain maista. Näitä vaatimuksiamme emme ole tehneet kyllin tunnetuksi laajemmalti emmekä ryhtyneet käytännössä auttamaan maalaisköyhälistöä ja talonpoikia taistelemaan pakkohuutokauppoja, häätöjä- ja muuta ryöstöä vastaan. Joissakin tapauksissa on saatu suurempi huomio näihin kysymyksiin, jolloin on osoittautunut, että köyhät talonpojat ovat valmiit ryhtymään taistelutoimiin elämiseensä puolesta. Talonpojat ovat jo monin paikoin boikoteeranneet pakkohuutokauppoja ja yrittäneet käydä niitä teoissa vastustamaan. Mutta nämä yritykset ovat epäonnistuneet, kun he eivät ole osanneet niitä oikealla tavalla valmistaa eikä panna suuria joukkoja liikkeelle niitä toteuttamaan.

Meidän täytyy voittaa toimettomuus tässä asiassa. Vallankumouksellisen työväen on kiireesti lähdettävä auttamaan hätää kärsivää maalaiskansaa taistelussa pankkien, virkanyrkien ja muiden ryöstäjien väkivaltaa vastaan. Missä vain joudutaan yhteyteen maatyöväen ja talonpoikien kanssa, on heille selitettävä asiaa ja ryhdyttävä järjestämään toimintaa. Työtätekeville talonpojille on saatava selväksi, että nyt on kerrassaan lakattava maksamasta veroja ja velkoja sekä korko-, vuokra- ja lunastusmaksuja. Pakkohuutokaupat, ulosmittaukset ja konnuiltaan häädöt on estettävä yhteisillä voimilla, muuten niistä ei loppua tule. Näissä taisteluissa selviää maalaiskansajoukoille oman kokemuksen perusteella, ketä vastaan ja millä keinoilla on taisteltava. Keski- ja pientalonpojille sekä maatyöväelle niiden välillä me voimme paljastaa suurtalollisten nykyisen pulaliikkeen johtajat ja muut heihin verrattavat herran kekkuilit osoittamalla kuinka ne teoissaan pettävät talonpoikain perusjoukkojen todelliset edut, mitkä ovat esitetty ainoastaan meidän ohjelmassa ja jotka täytyy taistellen toteuttaa.

Ketä Neuvostoliitossa ja Inkerissä, karkoitetaan?

Miten on Inkerin suomalaisten karkoitusten kanssa, joista Suomessa on pidetty suurta melua. Onko niitä ollut ja ketä on karkoitettu? Ketään ei ole karkoitettu sentähden, ettei ole liittynyt kollektiiviseen yhteistalouteen. Karkoitetuiksi on tullut osa kulakeista, kylän rikkaista posoista. Tavallisesti sellaisissa kylissä, joissa enemmistö talonpoikia on liittynyt yhteistalouksiin.

Kulakkeja ei voida ottaa yhteistalouden jäseniksi. Kokemus on osoittanut, että he yhteistalouksissakin koettavat harjoittaa kaikenlaista painostusta ja sortoa talouden köyhempiä jäseniä kohtaan. Kaikella muulla tavalla he yrittävät tehdä mahdottomaksi yhteistalouden koossapysymisen ja menestymisen, heidän on usein saatu kiinni yhteistalouksia vastaan tekemistään murhapoltoista, murhista, viljan tuhoamisesta y.m. rikoksista. He eivät voi unhoittaa ja antaa anteeksi sitä, että köyhemmän talonpoikaiston yhteenliittymisen riistää kulakeilta kaiken mahdollisuuden rikastua riistämällä toisen työtä. Tämän tähden ovat köyhät- ja keskivarakkaat talonpojat yhteisissä kyläkokouksissaan päättäneet käyttää neuvostolakien suoma oikeutta tällaisten aineiden pois karkoittamisesta - täydellisesti yhteistalouksiin siirtyneiden asuma alueilta.

Karkoittaminen ei tapahdu mielivaltaisesti eikä summamutikassa, vaan tarkkaa harkintaa käyttäen. Kyläkokousten päätökset lähetetään piirineuvostolle, joissa ne huolellisesti tarkastetaan ja tutkitaan, missä määrin poistettavaksi vaurdittu kulakki on yhteistalouksille vaarallinen. Vasta sen jälkeen toimitetaan karkoitus, joka toimitetaan täysin inhimillisiä menetelytapoja käyttäen.

Määrätyksi ajaksi tilataan rautatievaunut karkoitettavaksi määrättyjen poiskujettamista varten. Heidä ei vangita. Kyläkokousten valtuuttamat henkilöt piirin toimeenpanevan komitean edustajan valvonnan alaisina kokoavat heidät rautatieasemalle. Vasta sen jälkeen he joutuvat Valtion Poliittisen Hallinnon (G.P.U:n) miesten valvonnan alaisiksi. Osan kulakkien omaisuudesta, kuten rakennukset, tuotantovälineet, karja- ja suurikokoiset huonekalut, takavarikoidaan yhteistalouksien käytettäväksi. Muun omaisuutensa n. 500-600 kiloon kutakin perhettä kohden he saavat ottaa mukaansa. Perheen jäseniä ei eroteta toisistaan, vaan viedään heidät samaan paikkaan.

Uudelle paikkakunnalle saavuttuaan saavat karkoitettut valtion puolesta asunnon- ja valtio tarjoaa heille työpaikan. Heidät tavallisesti kuljetetaan jollekin syrjässä olevalle seudulle, missä on rakenteilla teollisuuslaitoksia, teitä y.m. Palkkaa saavat he samasta työmäärästä aivan samanverran kuin muutkin työläiset. Äänioikeutta heillä vain ei ole, eikä oikeutta omiinpäinsä siirtyä toiselle paikkakunnalle. Lasten- ja alaikäisten oikeutta ei millään tavalla rajoiteta, heillä on vapaat koulunkäynti y.m. mahdollisuudet, samat oikeudet kuin kaikella muullakin Neuvostoliiton nuorisolla. Kaikin puolin on kohtelu niin kohtuullista, ettei mikään muu luokka ole vielä vihollistaan kohdellut niin inhimillisesti. Karkoitus ei ole tarkoitettu miksikään kostotoimenpiteeksi, vaan se on taloudellinen välttämättömyys ja työtätekevän kansan suurten joukkojen tahdon ja yhteisedun sanelema.

Jo edellisestä näkyy, että rikollista toimintaa harjoittaneiden kulakkien karkoittaminen täysin yhteistalouksiin liittyneiltä alueilta on aivan toisenluontoista kuin se talonpoikain tiloiltaan karkoittaminen, joka meillä Suomessa on nykyään yleistä. Tilasto osoittaa, että Suomessa toimitet-

tiin v. 1930 köyhien talonpoikien tiloilla, talojen ryöstö-ulosmittauksia 2,740, joista pakkohuutokaupalla myytiin 1,057 taloa. Vireille pantiin pikku talojen ryöstö-ulosmittauksia 1,249. Irtaimistojen ryöstöjä toimitettiin 41,941. Toisin sanoen viime vuonna joutui n. kolme tuhatta pientalonpoikais-perhettä Suomessa mieron tielle ja 1,249:lle jo ilmoitettiin sen tapahtuvan lähiaikoina. Noin 42-tuhannessa vähävar. kodissa vieraili kapitalistivallan ryöstöjoukot sentähden, että pankkiirien- kapitalistien ja muiden posojen tulot pysyisivät vähentymättöminä. Tämän vuoden viiden ensimmäisen kuukauden aikana oli kuulutettu 1,720 maatalojen konkurssi- ja pakkohuutokauppaa. Me tiedämme vauhdin tämän luvun kasvamisessa yhä kiihtyvän, ellei sitä työtätekevien yhä lisääntyneellä vallankumouksellisella taistelulla kyetä estämään.

Nämä talonpoikien tilojen ryöstämiset toimitettiin suurimmaksi osaksi Stenbäckin hallituksen aikana, jonka piti pelastaa maa pulasta ja jonka pystyttämistä suuret hädänalaiden talonpoikien joukot kannattivat, luulivat siitä saavansa pelastuksen. Työtätekevien talonpoikain ryöstöt yhä jatkuvat Maalaisliitosta ja muista Porvaripuolueista muodostetun Sunilan hallituksen aikana. Pula aiotaan siis poistaa työläisten yltyvän riistämisen ja talonpoikain omaisuuksien ryöstämisen kautta.

Tunnettu Rikkinen tapauksen johdosta antamassaan julistuksessa Sunilan hallitus selitti, että pankkien ja muiden koronkiskurien sekä valtion verojen puhtaaksi ryöstämien talonpoikain mailtaan häätäminen kuuluu hyvin suurena osana kapitalistisen järjestelmän perusteisiin. Hallitus sanoo, - että: "ulosottoviranomaisten toimintaan sekaantuminen - (s.o. jonkun valkaantuneen talonpojan viimeisenkin elämän mahdollisuuden riistäminen) on... törkeä yhteiskunnan perusteisiin kohdistuva rikos...".

Suomessa mailtaan karkoitettut talonpokat ovat olleet enimmäkseen pien- ja keskitalonpoikia - sillä suurmaanomistajien asiat aina pankit jollakin tavalla järjestää. Nämä omasta työstään elävät talonpojat, jotka eivät ole halunneet mitään muuta kuin saada rauhassa raataa konnuillaan on Suomen kapitalismi ajanut alastomina maantielle. Inkerissä ja muualla Neuvostoliiton karkoitukseen alaiseksi joutuneet ovat köyhempien pöytämisellä ja riistämällä rikastuneita, jotka eivät kammo minkäänlaisia rikosta estääkseen köyhemmän talonpojan menestymisen taloudellisen asemansa kohottamisyrityksessä. Suomessa ajetaan mailtaan häädetyt perheineen maantielle oman onnensa nojaan, mutta Neuvostoliitossa annetaan tuholaisaineksillekin tavallisen työmiehen palkalla tuottava työ- ja asunto. Ja heti kun ollaan selvillä siitä, että he ovat luopuneet rikollisesta toiminnastaan, saavat he täydet kansalaisoikeudet.

Seuravien vuoden heinäkuussa annetussa asetuksessa määrätään tästä seuraavasti:

"Kulakeille, jotka ovat Neuvostovaltojen liiton perustuslakien ja yleisten ohjeiden nojalla menettäneet vaalioikeutensa neuvostoväestössä, ja kyllä yleisessä kokouksessa tehdyn päätöksen ja paikallisten hallintoelinten päätöksen nojalla karkoitettu neuvostoväestönsä ja kollektivisoimisvastaisen toimintansa - murhapolttojen, ryöstöjen y.m. - tähden ennen asumistaan kylistä, palautetaan viiden vuoden pästä karkoitamisesta laskien kaikki kansalaisoikeudet ja saavat äänioikeuden seuraavilla ehdoilla:

- a) jos he tämän ajan kuluessa osoittavat teossa luopuneensa taistelusta yhteistalouksiin järjestynyttä talonpoikaistoa ja maatalouden kohottamista tarkoittavia neuvostovallan toimenpiteitä vastaan,
- b) jos he osoittautuvat teossa rehellisiksi ja tunnollisiksi työntekijöiksi.

Neuvostoliiton Toimeenpanevan Keskuskomitean
Puheenjohtaja: M. Kalinin
Sihteeri: A. Jenukidse.
Moskova, Kreml, heinäk. 3 p. 1931."

Talonpojan asema Neuvostoliitossa ennen ja nyt.

Porvarillisissa- ja sodem. lehdissä on yhtenäen parjauskirjoituksia Neuvostoliiton oloista. Nämä lehdet ovat levitelleet mitä pyörästyttävimpää typeryyksiä siitä, kuinka muka Neuvostoliitossa talonpoikia väkisin pakkoitetaan liittymään kollektiivisiin yhteistalouksiin ja jos eivät liity niin ryöstetään kaikki omaisuus ja ajetaan pakkotyöhön.

Mikä on totuus maasta, jossa työläiset ja työtätekevät talonpojat ovat isäntinä? - Jos tarkastelemme sitä minkälainen oli köyhän- ja keskivarak-

kaan talonpojan asema tsaari "Nikolai verisen" aikana Venäjällä, jossa oli 16-miljoonaa talonpoikaistaloutta ja omisti siellä joku pieni kourallinen suurmaanomistajia- ja kartanonherroja montakertaa enemmän maata, kuin köyhät- ja keskivarakkaita talonpojat yhteensä, vaikka heidän lukumääränsä oli monta kymmentä kertaa suurempi.

Valtio-, kirkko-, kartanoherrat- ja muut suurmaanomistajat nylkivät tyhiltä- ja keskivarakkailta talonpojilta veroina ja korkoina kaiken minne heiltä suinkin irti saivat. Talonpojilla ei ollut minkäänlaisia oikeuksia, harva heistä osasi lukea ja kirjoittaa, ihmiset ja eläimet monin paikoin maaseudulla asuivat samoissa karsinoissa. Talonpojat pukeutuivat räsyihin ja virsuihin, heitä rasittivat ainaiset sodat, varsinkin maailman sota näennytti Venäjän nälkiintyneen talonpojan loppuun asti.

Tällainen kurja ja sorronalainen asema pakotti Venäjän talonpojat etsimään ulospääsyä tilanteesta. He lähtivät taisteluun Kommunistisen puolueen johdolla yhdessä teollisuuspaikkojen sorrettujen työläisten kanssa ja vapauttivat itsensä riistosta ja sorrosta.

Neuvostoliiton talonpoikain nykyisestä asemasta kerrotaan lehtemme toisessa kirjoituksessa. Siihen lukijoita kehoitetaan hyvin tutustumaan.

Puolue toiminnasta maaseudulla.

Suomen työtätekevän talonpoikaiston ja maaseudun työläisten tyytymättömyys hallitsevia luokkia kohtaan kasvaa päivä päivältä. Suurkapitalistien ja pankkipösojen johtama ja rahoittama Lapuan liikekään ei enään kykene johtamaan talonpoikia harhaan kääntämään heidän huomiotaan pois tukalasta asemastaan. Työtätekevän talonpoikaiston viha ja vaatimukset kääntyvät yhä enemmän hädän todellisia aiheuttajia, kapitalisteja, pankkipösoja, suurtilallisia ja kaikenkarvaisia nylkijöitä vastaan. Mutta tämä viha ja tyytymättömyys vielä esiintyy joukoissa piilevänä murinana. Se ei ole löytänyt tilaisuutta, eikä varmaa päättävää yhdistettyä toimintaa, jonka kautta se esiintyisi joukkovihana ja vaatimuksena hallitseville luokille, se etsii vielä itselleen taistelun johtajaa ja liittolaista.

Tällainen ilmiö velvoittaa kaikkia puolue-elimiämme, yksityisestä jäsenestä alkaen, itsearvostelun pohjalla tarkistamaan toimintaamme. Mikä estää meitä löytämästä tietä työtätekevien joukkojen taistelun johtajaksi? Myöntää täytyy, että johtavissakin tovereissa on vielä hävyttömän paljon arkuutta, ja olemme Lapuan fascistien antaneet terrorisoida itsemme yhtä lujaa kuin koko joukot. Ja niin kauan, kun puoluejäsenissämme on tällaista henkeä, niin kauan emme myöskään voi saada puoluettaamme lähelle maaseudun työtätekeviä aineksia. Sillä silloin vasta voi puolueemme päästä joukkojen taistelun johtajaksi, kun joukot tuntevat puolueen toiminnan ja vaatimukset omikseen. Ja tähän ei olla vielä päästy, mutta siihen on päästävä nopeasti koska tarkoituksemme on ajaa ja taistella sorretussa asemassa olevien asian puolesta.

Ne käytännölliset työt, jotka puolue on viime aikoina asettanut tehtäväksi ja täytettäväksi, ovat monen puolue-elimen kohdalta laimin lyödyt. Lehtien ja julistusten jakaminen on ollut huonoa, rajoittunut hyvin ahtaaseen piiriin. Uusien puolue jäsenien kasvattaminen ja valmentaminen on ~~erittäin huono~~ jäänyt suorittamatta. Puolustaudutaan sillä, että kaiken työn täytyy aina parin kolmen henkilön suorittaa, näille se tulee liian raskaaksi, kun on pitkät matkat jne. Tässä kohden on sellainen virhe, että ei osata teettää kaikilla puolue jäsenillä työtä, joko ei heihin uskota tai annetaan heissä esiintyvän arkuuden olla määrävänä tekijänä toimettomuuteen antautumisessa.

"Kyllä ensi talvi tuo jotakin ratkaisevaa mukanaan, sillä ei tällaista tilannetta voi kauan jatkua." - "Kun sota syttyy Neuvostoliittoa vastaan niin kyllä me silloin tiedämme tehtävämme", tällaisia ajatuksia ja päätelmiä kuulee tuon tuostakin lausuttavan. Odotetaan ratkaisevaa hetkeä, mutta toimettomana, uskoen "kyllä sitte tiedetään ja osataan tehtävämme täyttää". Se on sitä käytännön opportunistia, toimettomuutta josta voi olla hyvin tuhoisat seuraukset Suomen työtätekeville luokille, jos sitä kauemmin jätetään. Ratkaisevien taistelujen varalle täytyy valmistautua, eikä vain sitä odottaa, täytyy oppia johtamaan joukkoja, asettua aina kunkin tilanteen edellyttämään tehtävään täyttämään, vaikkakin ne toisinaan tuntuvat meistä pieniltä ja jokapäiväisiltä. Pienempien tehtävien kunnolleen täyttäminen asasta osoittaa, että kyetään suurempiakin tehtäviä suorittamaan.

Siis tarmokkaan työhön tehtävien täyttämisessä ja puolueen tunnetuksi tekemisessä maaseudullakin. Käytännössä on tähän päästävä, ja sen ehtona on arkuudesta ja toimettomuudesta luopuminen ja tilalle jokapäiväinen määrätietoinen toimiva työ.

Maalais-serkku.